

گناه حجابی است که بنده بین خود و خدای خویش ایجاد می کند

خدایا بهره مرا در این روز از برکاتش وافر گردان و به سویی خیراتش را هم را سهل و آسان نما و از حسنات مقبول آن مرا محروم مساز ای راهنما به سویی دین حق و (حقیقت) آشکار.

در دعای روز نوزدهم ماه مبارک رمضان می خوانیم: اللهم وفر فيه حظي من بركاته وسهل سبيلي الى خيراته ولا تحرمني قبول حسناته يا هاديا الى الحق المبين.

خدایا بهره مرا در این روز از برکاتش وافر گردان و به سویی خیراتش را هم را سهل و آسان نما و از حسنات مقبول آن مرا محروم مساز ای راهنما به سویی دین حق و (حقیقت) آشکار.

یکی از برکاتی که در این روز می توان از آن بهره مند شد، توبه به درگاه خداوند است آن هم توبه نصوح که دیگر بازگشت به گناه وجود نداشته باشد. چنانچه خداوند عزوجل در قرآن می فرماید: "یا ایها الذین امنوا توبوا الى الله توبه نصوحا عسی ربکم ان یکفرعنکم سیئاتکم و یدخلکم جنات تجري من تحتها الانهار یعنی ای کسانی که ایمان آورده اید توبه کنید، توبه ای خالص، امید است (با این کار) پروردگارتان گناهانتان را ببخشد و شما را در باغهایی از بهشت که از زیر درختانش نهرها جاری است وارد کند، چرا که خداوند توبه کنندگان را دوست دارد. "ان الله يحب التوابين و يحب المتطهرين یعنی خداوند توبه کنندگان و پاکان را دوست دارد" و توبه آنان را در صورت اصرار نورزیدن بر گناه می آمرزد

قرائت قرآن یکی از مهمترین اعمال در این روزهای بارزش و مخصوصا لیالی قدر می باشد چرا که خداوند متعال در قرآن می فرماید: شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن یعنی ماه رضانی که قرآن در آن ماه نازل گردید و این آیه نشان دهنده این است که این ماه، ماه برپایی قرآن چه از نظر تلاوت و چه از نظر عمل می باشد چنانچه پیامبر اکرم (ص) فرمودند: علیک بقراءة القرآن فان قرائته كفارة للذنوب و ستر في النار و امان من العذاب یعنی بر تو باد قرائت قرآن زیرا که خواندن قرآن کفاره گناهان و پوششی از آتش (دوزخ) و ایمنی از عذاب است که ما نیز در این روز از خداوند می خواهیم که ما را یاری نماید تا بتوانیم همه این اعمال را به شایستگی انجام دهیم.

امام صادق(ع) می فرمایند: "اذا همت بشي من الخير فلاتوخره فان الله عزوجل ربه اطلع علي العبد و هو علي شي من الطاعة فيقول و عزتي و جلالتي لا اعذبك بعدها ابدا" یعنی چون قصد انجام خیری نمودی پس آنرا به تأخیر مینداز زیرا همانا که خداوند بلندمرتبه چه بسیار باشد که از بنده ای در حال انجام خیری مطلع می شود و [به خاطر انجام همان کار خیر] می گوید به بزرگی شکوهم سوگند که تو را پس از انجام این کار خیر هرگز عذاب ننمایم" که ما نیز در این روز از خداوند می خواهیم که انجام کارهای خیر را در این روز برای ما سهل و آسان نماید تا بتوانیم به رضایت او نزدیک شویم.

انسان به واسطه گناهانی که در طول عمر خویش انجام می دهد باعث می گردد که از یک سری کارهای نیک که انجام آنها مقبول درگاه خداوند می باشد، محروم گردد. زیرا گناه حجابی است که بنده بین خود و خدای خویش ایجاد می کند و آن حجاب اینگونه است که انسان با انجام هر گناه لکه سیاهی بر دلش می نشیند و با مرور زمان و انجام گناهان بیشتر آن لکه سیاه افزون می گردد تا اینکه انسان با آن دل سیاه خود نمی تواند با خدای خویش ارتباط برقرار کند و کسی که از خدای خویش دور گردد هرگز نمی تواند کار نیکی را انجام دهد. پس با این وجود ما به درگاه خداوند استغاثه نموده و او را به حق دین حقی که برای ما مقرر فرموده قسم می دهیم که ما را از گناهان دور ساخته و به انجام حسنات که مقبول درگاه اوست مشغول سازد.